

1. Ko - mu mi - lo spa - se - ní
 ča - su ny - něj - ší - ho,
 z Bo - ží - ho smi - lo - vá - ní
 mů - že do - jít je - ho.

2. Vždyť sám Pán všemohoucí / nechtěl dopustiti, /
 aby v něho věřící / měli se rmoutiti.
3. Protož evangelium, / poselství milosti, /
 oznamuje národům / k veliké radosti.
4. Syn v našem člověčenství / v světě se ukázal, / v množství
 zjevných svědectví / lásku svou dokázal.
5. Na smrt duši položil / z veliké milosti, /
 svou nevinnou krev vylil, / zjevil lásky dosti.
6. Nato Duch svatý poslán, / by svědectví vydal, / Kristus byl
 oslavován, / ve věrných přebýval.
7. A církvi dal Boží Syn / moc na odpuštění, /
 neb na zadržení vin / z jeho stanovení.
8. Ó co bezpečnějšího / v světě může býti /
 nežli Nejsvětějšího / slovům v tom věřiti?
9. Kdo miluje spasení, / může ho dojíti /
 a z Kristova svědectví / jím ujištěn býti.
10. Ó chvaliž, duše, Pána / z takové milosti, /
 jež v církvi připravena! / Rci jemu s vděčností:
11. Tobě chvála, Bože můj, / také děkování, /
 že jsi navštívil lid svůj / ve svém slitování.
12. A co jsi byl připravil, / dej toho užítí, /
 aby hříšný spasen byl, / rač pomoc činiti.

T: Jan Augusta, Kniežka tato bez titule, 1535 /
 Piesně chval Božských, 1541 / Evangelický zpěvník, 1979
 M: Kniežka tato bez titule, 1535 / Piesně chval Božských, 1541